

ABONAMENT:

Pe an 6 cor.; pe 1/2 an 3 cor.

Pentru România pe an 15 Lei.

Manuscripte nu se redau.

LIBERTATEA

INSERTIUNI:

se socotesc după tarifă cu prețuri foarte moderate

Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă.

Cei mari și cei mici.

De Iohan Aho.

Cerul e senin și albastru, și suprafața mării e liniștită. Din când în când numai, se sparg undele de coasta din depărtare, ș'atunci pare că suspină marea în somn; căci ea e vecinic neliniștită și nu doarme nici-odată fără să nu viseze.

În largul mării o stâncă singuratică e îmbrățișată de curentul de ape, care vine din depărtare și se duce în depărtare. Azi curge pe aici, mâne prin alte locuri, și nimenea nu-i cunoaște ținta și scopul. Face însă să se miște pădurea de iarbă de mare, și creștele firicelilor cu supunere se închină voinței curentului.

Nemișcat și închis se ridică prin apa verde fundul mării, și înfricoșătoare se aruncă în adâncimea misterioasă prăpastia stâncii, pecând aproape de fața apei, și încă atât de aproape de se încrețește, înoată contra curentului un cârd de pesculeți, de-alungul prăpăstioasei stânci, peste neagra adâncime și peste creștele firicelilor ce se apleacă.

Intr'un șir nesfirșit es aceste ființe din mare și se întorc în sinul ei. Ei par a nu avea nici o conducere, nici a ști ce țintă urmăresc, n'au altă conducere, decât conștiința de a ținea laolaltă, n'au altă țintă, decât curentul contra căruia merg împotrividu-se.

Nici pe o clipă nu se depărtează omul măcar din sutele de mii ale cărdului, nici o clipă nu-și schimbă cărdul direcțiunea, care pare a fi înainte plănuită. Pare că, într'adevăr din unirea acestor mii de ființe neînsemnate, s'ar fi născut o singură ființă uriașă, care șepuște prin mare și cuprinde limbile de pământ și stâncile.

Însă în mijlocul apei, acolo pe unde trece această mulțime, s'au ascuns flămânde știuce și alte animale răpitoare ale mării!

Solzii lor scilipesc de aur și purpur, ca armatura unui ostaș, lopoștile lor lucec ca steaguri roșii, în spinare au ghimpi ascuțiți, și în bot au colți ascuțiți, și așteaptă în ascunzăturile lor de peatră și de țărba mării, asemenea cavalerilor medievali în cetățile lor, să se arunce cu ochii și cu botul căscat asupra trecătorilor.

Ei se numesc „regii” mărilor și „principii” țermurilor, și sunt încredințați că li-se cuvine de drept acest titlu, și că pesculeții sunt supușii lor, și au vieață numai pentru-ca să le slujească domnieilor de hrană.

Însă ce însemnează pentru un cârd de sute de mii, perderea ce o pricinuesc vre-o câteva știuce?

Pesculeții abia că bagă în seamă apropierea inamicului și-și dau silința să-l încungiere.

Atacul lui nu e în stare să le schimbe ținta pornirii, nici se oprească cărdul în loc!

Câte unul mai sare la o parte, face câte o săritură în o aer și caută să deserteze, însă convoiul cel mare își urmează calea, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic!

Urmăriții nu se apără, nici nu o iau la fugă, ba nici nu-și iușesc măcar mersul!

Numai curentul de ape dictează iușeala și ținta călătoriei lor, însă nici-decum cei vre-o câțiva pești mari.

Și așa trebuie să meargă cei mari după cei mici; „regii” mărilor trebuie să înoate totdeauna în urma supușilor lor, ca să se poată trăi!... Pesculeții își croesc drumul lor și cei mari n'au încătrău, trebuie să se lase conduși de ei.

Cei mici sunt poporul peștilor, cei mari sunt asupritorii lui! Însă cine va cuteza să spună, că cei mari și tari, sunt cei puternici, și că cei mici și neînsemnați, ar fi cei slabi, — ori doar' că cei mari conduc pe cei mici, și că cei tari făuresc legi pe seama celor slabi?!

Duhule Sfânt, care te pogori mâne asupra neamurilor, pogorâ-Te și asupra poporului român prigonit, însușându-i tăria de a ținea laolaltă ca mândra ceată a pescușilor, ce luptă contra curentului dușman, neputându-i risipi nici-un atac, nici o putere dușmană!

P. Sf. Sa Dr. Hossu, episcopul gr.-cat al Lugojului, petrece în aceste zile în comitatul nostru, în vizațiunile canonice.

Acum de Rusalii vine la Petroșeni, unde vor fi sărbări frumoase în jurul P. S. Sale.

Trece azi, Sâmbătă, pe la Deva unde îl întâmpină vicișpanul și proto notarul comitatului, însoțindu-l până la Piski.

Vizațiunea ține în comitat până în 4 Iunie.

Sunt de foarte mare folos aceste descinderi a archereilor în mijlocul poporului, îndemnându-l la alipire de biserică, școală și neam, și a tot ce e bun și frumos.

Studentii nostri amenințați. Politica ungurească vrea acuși să ne închidă cu zid chinez! În vara asta sunt frumoase sărbări istorice naționale la Suceava, în Bucovina, la mormântul lui Stefan-cel-mare, din prilegiul împlinirii alor 400 ani dela moartea lui. Firește vor alerga Români de pretutindeni. De frică, că o să se ducă și studenții universitari români din Pesta, precum era vorba că se meargă, — rectorul universității din Pesta a dat poruncă extra cătră universitarii români, că nu le iartă să meargă și că li-o va socoti drept... tradare de patrie de se vor duce!

Auzi, auzi! Bine; sub strășnicia poruncii studenții români nu vor merge, ori cel puțin nu oficios, dar' cu atât mai tare ne vom împlini noi ziaristii datorința de a merge și a raporta despre tot și toate cele petrecute și vorbite acolo de trimișii neamului întreg, vărsând în sufletele nu numai a studenților nostri, ci a întregului nostru popor dragostea pentru frăția pecetluită între frații de pretutindeni la mormântul marelui erou!

La Fântânele.

Un cântec îmi sună mereu în urechi;
Cu fală 'mi vorbește de vremile vechi,
Cu patimă sfântă. Abia 'l înțeleg
Și dragostea toată de dânsul mi-o leg.
— E seară bălae. Pe-a munților culmi
Iși leagănă pacea desiușul de ulmi;
Izvorul zimbește, se sfarmă pe prund; —
În unda lui taine bătrâne s'ascund.
Iar apa pe gârlă mugește nebună
Și totul se 'mbracă în aur de lună.

Pe culmi Mărișelul. Un sat gârbovit
De câte-a văzut și de câte-a trăit.
Și doarme... visează... În liniștea lui,
Nici ură, nici teamă, nici dragoste nu-'i.
Biserica, — tace, tăcută veghează,
Altarul se roagă și strana visează.
Din vale, pe-o coaste un moș gârbovit
Târându-și toiagul, se urcă grăbit.
S'a dus de cu ziuă și tot a umblat,
Și 'n goană grăbește c'o veste spre sat!

Aleargă... sosește... Acuși în pridvor
La sfântul lăcaș e... și iată cu zor
Se urcă în turn și 'ncepe să bată
Un clopot în dungă! — Din somn răsculată
Biserica, geme și gemetul ei
Pătrunde 'n liniștea bătrânilor tei.
Creștinii, cu spaimă, aleargă 'n cruciți
Din culme, din vale, și-ascultă uimiți
O veste, ce-'i umple pe toți de fiori:
» Dușmanu-'i aproape, sosește în zori!«
» Dușmanu-i aproape sosește acuși!«...
Bărbații-s la lăncu în tabără duși...
Copii? Bătrânii? La ce sunt ei buni?
Și arme, din ce loc, de unde s'aduni?
Zdrobiți stau creștinii. — În liniștea sfântă,
Palaghia Roșu, femeia, cuvântă:
» De unde? Din inimi!, că inima-i armă
De care și ura și groaza se sfarmă!
Rușine și moarte e sufletul laș, —
Și 'n pieptul Românilor, el n'are sălaș!

'Nainte! Bărbații s'au dus la război, —
Dar suntem femeile! Lupta-ne-vom noi!
Cu brațele noastre feri-vom părinții,
Când n'om avea brațe, mușca-vom cu dinții! —
În baltă de sânge, zdrobită 'n țărână,
În luptă să moară femeia Română!
Slăvine-vor morții, jeline-vor vii; —
Și dreaptă răsplată plăti-vor copii,
Când gemetul nostru, pe aripi de vânt
Cu groază umplea-va întregul pământ!.....

E ziuă, — Pe boltă rămân două stele
Să vadă-o minune, la chiar Fântânele.
De-odată din codrii un vuet cumplit
Cutremură zarea. Nici nu s'au trezit
De-a binele Munții, și 'n sânge murea
Armata dușmană! — iar codrul zimbea!...
— Apoi fû liniște și 'n vale și 'n sat. —
Palaghia 'n poală c'un cap rătezat
Aleargă la lăncu, săi ducă de veste:
— „Poftim Căpitane! A fost, — nu mai este!” —

Cluj 1904.

Vasile E. Moldovan

La tribunalul din Cluj.

(Vorbirea de apărare a d-lui Vas. E. Moldovan, la pertractarea procesului seu din 11 Maiu 1904.)

Onorată Curte cu jurați! Iată-mă de nou pe banca acușătorilor. Nu eu am venit, D-voastră m'ați adus. Asta o înțeleg așa, că eu nu am scris cu gând așa ceva, ca să ajung aci. Dl procuror forțază dinadins lucrul, ca să mă poată țiri pe banca acușătorilor. Istoria arestării mele e foarte tristă. Mi-e greu că v'o spun, cu toate că din asta s'ar încredința ori-cine, cât de incuistoric se poartă autoritățile noastre cu un gazetar român.

Povestea nopții ce am petrecut-o între pungașii de rind, am răspândit-o cu oare-care sfială în țeară și în afară de țeară, de oare-ce, ca fiu al acestei nenorocite patrii, mă rușinez când se încredințează lumea, că noi, nu numai că locuim în apropierea Rusiei, dar' stăm chiar aproape de ea! Au trecut însă toate. Azi mă lupt cu două simțăminte: Întâi nu-mi pot depărta gândul, că eu sunt vitreg în țeara mea, apoi mirarea, că acei Maghiari cari se titulează bucuroși de „nobili”, și „cavaleri”, — voesc să ne câștige dragostile prin siluire, prin palmuri!

În cazul de față, on. curte cu jurați, abziec de dreptul meu ca să mă apăr în limba mamei mele, de oare-ce voesc să fiu înțeles ce v'e spun, și nu voesc să mi-se traducă vorbirea într'o limbă maghiară atât pe periculoasă cum s'a tradus actul de acușă!

E nostim acest act. Din încercăturile lui îngrozitoare, ne scoate la liman numai și numai credința, că acest act de acușă a fost scris numai din glumă.

Ei, — cum e actul așa-i și acusa. Și lumea se miră! „Ce naiba, în țeara asta secesiionistă, au ajuns deja atât de departe, încât să improcesuiază o lucrare istorică, făcută pe urma autorilor Români, Germani și Maghiari care mai pe larg a văzut deja lumină, în mai multe rânduri, fără să fi fost necaz din asta?”

Drept vorbind, d-lor, — cu toate că eu sunt în cazul de față subiectul tragic al acestei tragi-comedii, — un simțământ de nepăsare mă ademenește să v'e iau și eu în glumă. Are oare vre-un înțeles să-mi adevaresc eu aci dreptul? Cele întâmplăte nainte vremuri, îl fac ridicol pe acel ziarist român, care și azi e atât de naiv, cât se creadă că se plătește să te aperi în procese de presă, mai ales la tribunalul din Cluj! Ca și Galilei, ar fi să strig și eu: Eppur și muove! Da, cu toate aceste, pământul se mișcă! vino temnițurile și du-mă înapoi în temniță!

Dar', în felul acesta poate și dl procuror ar crede, că tot ce a spus în vorbirea de acușă, e sfânt și adevărat. Știu cu siguranță însă, că acei gazetari maghiari „țâiați împrejur”, cari au luat în chirie pe timp nehotărît opinia publică maghiară, vor trîm-

O tabelă ce înspăimântă!

„Deșteptarea“ din Bucovina, plângându-se de faptul, că și pe acolo poporul se dă la beutură necumpătată, ruinându-și sănătatea și averea, arată în o tabelă, pe care o dăm și noi aci, cât cheltuește un om pe beutură de va bea pe zi numai de 5 bani (fleri), de 10, de 15, 20 ori 25 bani, cât asvêrle el în crășme pe săptămână, pe lună, pe an; cât în doi ani, în 5, în 10, în 20, și în 30. Aproape toți oamenii ajung vârsta de 50 ani, și de va începe a bea numai când e de 20 de ani (dar bea de când e de 15!), el bea timp de 30 ani, deci uite-se fiecare în tabelă la urmă, ce avere frumoasă a asvirlit el în crășmă în 30 ani! Și aci nici nu-i socotită camătă perdută după bani, nici mai ales pierderea cea mai mare: de sănătate, prin beutul de beuturi proaste. Iată ce ne spune aceasta tabelă de socoată:

Un om cheltuiind în fiecare zi pe spirituoase numai câte:	cheltuește pe:											
	o sapt. c. fil.	o lună c. fil.	1 an c. fil.	2 ani c. fil.	3 ani c. fil.	4 ani cor.	5 ani c. fil.	10 ani c. fil.	15 ani c. fil.	20 ani cor.	25 ani c. fil.	30 ani c. fil.
5 Bani	—35	1.50	18.25	36.50	54.75	73.	91.25	182.50	273.75	365.	456.25	547.50
10 Bani	—70	3.—	36.50	73.—	109.50	146.	182.50	365.—	547.50	730.	912.50	1095.—
15 Bani	1.05	4.50	54.75	109.50	164.25	219.	273.75	547.50	821.25	1095.	1368.75	1643.50
20 Bani	1.40	6.—	73.—	146.—	219.—	292.	365.—	730.—	1095.—	1460.	1825.—	2190.—
25 Bani	1.75	7.50	91.50	182.50	273.75	365.	456.25	912.50	1368.75	1825.	2281.25	2737.50

Un om deci, care bea foarte puțin, numai de 5 bănuți (2 creițari și jumătate) pe zi, în 10 ani a dat crășmarului 182 cor. 50 bani, sau: o zdărană vacă cu vițel! În 20 de ani, bând tot așa puțin, a dat 365 cor. iar în 30 ani 547 cor., o averuță întreagă.

Cel-ce bea de 15 bani pe zi (7 creițari și jumătate) dă în zece ani 547 cor., în 20 ani 1095 cor. iar în 30 ani 1643 cor. 50 bani, deci o avere frumoasă!

Cel-ce bea de 25 bani pe zi (de 12 cr. și 1/2) și de câte atâta beau peste jumătate din Români nostri din popor!, — acela dă în 10 ani crășmarului 912 cor., în 20 ani 1825 cor. iar în 30 ani 2737 cor! Așa dă o avere cum se cade!

Socotiți acum cât dă un sat întreg și cât poporul întreg, și vi-se va scula pêrul în cap!

Apoi cum se nu se îmbogățesc crășmarii și cum se dăm noi înainte?

Mare expoziție la București.

Delegațiunea Expozițiunii „Societății Agrare“ a marilor proprietari din România, a trimis cu dno 5 Maiu 1804 Nr. 195 la adresa „Reuniunii femeilor rom. din comit. Hunedoarei următoare recercare:

„Societatea Agrară a Marilor Proprietari de aici, a organizat pentru

Intr'acostea se apropie tot mai mult luna Maiu, și cu ea timpul pentru esamene, și Miguel nu știa nici o boabă. Puținele zile în care merse și el la conservator, le folosi pentru a dormi în cursul prelegerilor, ca să se restaureze de orgia nopții trecute, ori pentru a batjocori, profesorii de cumva nu cîtea romane frivole, sau cărții murdare.

Ceva idee slabă avea și el despre Justimianus ca fondatorul „Corpus Juris“-ului și sufletul inspirător pentru dreptul roman, care se deosebește cel antic de cel modern, prin numirea sau „dreptul penal“. Avea și un cățeluș favorit care-l numea „Troniou“ — fără de a fi în curat, că acea persoană renumită fost-a un general sau împărat, — consul sau prefect? Un profesor bătrân și cinstit, vechiu prieten al familiei îi dădu sfatul plin de bunăvoință de a nu se supune la esamen.

Însă Miguel, a cărui obrăznicie crescuse, credea a trece repede și ușor peste toate! Astfel merse liniștit și sigur la esamen. Decisiunea lui era, de-a lua în glumă întreaga comisiune esaminătoare sau de a începe la ceartă, la cas când l-ar părăsi steaua norocului și puterea sticlei de rachiu, ce pentru mai mare asigurare o dusesse cu sine. El nă-

acest an în București, o Expozițiune de Agricultură, de Industrii agricole, casnice și miniere, și un târg de vite, adecă de toate produsele brute ale solului și subsolului, precum și de mediatoarele lor fabricate.

„Majestatea Sa Regina a binevoit a lua sub Înaltul Său patronagiu Secțiunea de Industrii casnice. Și de oare-ce Societatea dorește ca tot

dăduia a căpeta prin puterea alcoolului o limbă mai curăgioasă.

I-se puse întrebarea că din ce consta o familie romană? Miguel răspunse, plin de încurcă, mai mult în fraze întrerupte, cumcă „o familie romană constă dintr'un bărbat, o femeie, copii, băteți și fete, și poate și din unii servitori“. Profesorul care voi a-l ajuta și a-l aduce la calea adevărată, îi puse o întrebare mai apropiată: „Și ce s'a întâmplat într'o familie romană după moartea unui tată“?

— „Și ce se se fi întâmplat“? răspunse Miguel nepăsător. „Ei erau desigur cu toții în doliu adânc“. Unul dintre profesori începu a rîde, fiindcă îl credea un neghiob, al doilea era grozav de necăjit, ținându-l de un pierde-vară, al treilea, se apropie de el și-l întrebă scurt și rezolut: „Și ce-mi știi spune despre articolul de lege „Fufia Calena“? *

Miguel îl privi drept în față, cu o oareși-care nepăsare, și răspunse obraznic. „Aceea, că eu, pentru întâia dată aud vorbind despre aceasta“. Și cu aceste cuvinte luându-și jobenul și închinându-se grațios înaintea profesorilor uimiți — părăsi sala. La ușe îl așteptau camarazi lui, cari pufneau de ris de îndrăzneția lui ținută.

„Miguel isbi cu toată puterea un

de o săptămână e pedepsit cu un an! Ear' acela, din scrisese căruia nici chiar procurorul nu poate scoate agitație, — în loc să fie achitat, e pedepsit cu 3—6 luni!

Toți aceștia vor deveni îndrăjiți, și chiar și pe lumea cealaltă vor striga: Hungarica justitia non est justitia!

Vedem dar' că în casurile acestea: „Medicina peior morbo!“ mai rău leacul decât morbul! Ear' cetitorii cari n'au cetit încă articolul incriminat, il vor ceti! Și astfel va agita, va agita vehement... dar nu articolul, ci — *sențința*.

Legea noastră de presă a fost o idee nenorocită. Nefericită e țeara, unde nu-i dată puțină, că pe acei procurori cari agită în acest fel, să-i poți aduce pe banca acusaților! Pentru-că, D-lor, — pe Dumnezeuul meu, — eu nu cunosc între Români agitator, care să se poată asemăna cu procurorul din Cluj!

Aceste trei casuri amintite însă, dispar pe lângă aceea-ce vrea să comită acum dl procuror. Vrea să osândească pe un scriitor, pentru-că a scris povestea trecutului, *drept, neschimbat*, așa cum au scris-o asta și alții, și cum se propune chiar și în școalele de stat și la universitate.

Pentru acest lucru dl procuror vrea să mă infunde în pușcărie. Și pariez că nici nu se va mulțămii, dacă nu voi fi pedepsit greu, și sperează, că pedeapsa asta mă va face să mă îndrăgostesc de... naționalitatea maghiară! Ei, pe mine nu mă importă lumea de idei a d-lui procuror. Rămân rece chiar vîzându-l cum, din senin, vrea să mă zdrobească cu o pedeapsă, pare-că eu aș fi fost consilierul intim a spărgătorului Papacosta.

Tot ce mă agită acum, e curiozitatea, că oare ce părere va avea în cazul de față, curtea cu jurați, constituită din floarea inteligenții maghiare din Cluj.

De oare-ce, d-lor, se poate întempla, că în viitor să scriu că Maghiarii au suferit înfrângere la Mohaciu, și dl procuror mă va în-

Însă nu îndeșert a fost încercarea mamei lui Miguel, care de când inima lui începu a bate, toată silința și-o puse a sădi în ea numai ce-i bun și nobil! Căci deși tinărul alunecase și căzuse în păcate, — în adâncul inimii lui încă era simburul sănătos, acolo unde zăceau simțirile lui cele mai curate, și străluceau ca tot atâtea diamante, cari durmeau ascunse sub noroiu.

La început Miguel a fost condus numai de prietenii aleși, dar' în curînd el alunecă mai ușor ca toți ceialalți, și nu peste mult se aruncă nebunește în valul murdar. Dar' cu toate acestea el se deștepta din când în când — și atunci îi răsărea înaintea ochilor chipul și fața blîndă a dulcei sale mame.

În atari clipe se ducea, fugea de toți, și încungiuând ori-ce atingere cu lumea, se retrăgea în sine, ca și esilatul, și plîngea lacrimi amare, pe cum plînge omul când voește a se scăpa de legăturile pe cari le simte că sunt nevrednice de el, dar' îi lipsea puterea pentru așa ceva! Și nu odată s'a întâmplat în atari clipe grele din vieța lui, — că tocmai atunci când el se luptă cu sine însuși, mamă-sa cea bună, înghenunchia lângă așternutul lui gol de acasă, și cu mâni împreunate spre sfînta rugăciune, cerea mila și spriginul ce-

temnița de nou, pentru răspîndirea de minciuni contra Maghiarilor! „Lasă-l să învețe cănele de Valah (espresie specifică maghiară) că la Sajó, la Mohács, la Győr, Maghiarii au fost cei învingători!, și să învețe că știința de istorie a procurorilor din Cluj, e sfîntă și e infalibilă (în Ungaria), ori-cât ar protesta chiar și școlarii din Europa!

Nu-i vorba, eu mă plec în fața cunoștințelor istorice a d-lui procuror, de oare-ce dînsul n'are decât o singură dovadă, dar' aceea e zdrobitoare: Aceasta dovadă e pușcări!

Nu sfătuesc deci pe nime să atace convingerea privată a d-lui procuror în chestii de istorie, fie convingerea asta privată a procurorului contrară chiar și celei propovăduite de manualele de istorie aprobate de minister!...

(Va urma.)

Războiul.

Pe câmpul de luptă cei doi dușmanii stau încă față în față. așteptând întăriri și întărindu-se în șanțuri. Luptă mai însemată nu s'a mai dat în săptămîna asta. Nici unul nu cutează să atace. Poate însă urma atacul în orice zi, și lupta asta va fi poate întâia luptă care se cam hotărăscă sorții viitori ai războiului.

Să pare că Japonezilor le-a mai scăzut norocul.

*

— **Prorocii de război.** Cei-ce au darul de a privi în viitor, adecă profetii se ivesc acum cu războiul din Orient, Colonelul Rogers ale cărui profetii pîn' acum s'a împlinit, profetește anume, că China se va alătura Japoniei ajutându-i la nimicirea liniei ferate Port-Arthur și Vladivostok. În lipsa de provisiuni armata rusă ar fi silită să se dea bătută, prin ce războiul s'a terminat. Acest sfârșit se poate aștepta în curînd, ear nu după luni ori ani de zile cum se crede! Este cu puțință că prorocul colonel, cumpănind întemplările și împrejurările, să facă o prorocie mai probabilă de cât cei-ce vîd întreg mersul viitor al sorții războiului încă numai început.

rului pentru el, — se ruga pe urmă cătră ângerul păzitor a copilului ei, ca să-l rețină, să-l conducă să-i fie povăzitor! Și câți copii perduți nu și-au mai aflat calea spre mîntuire, căci mamele lor nu s'au rugat pentru ei... Și iarăși câți păcătoși ar fi putut deveni suflete pocăite, dacă mamele lor, ar fi avut lacrimile ce le-a vîrsat maica această pentru fiul ei pierdut. Și încă mulți nefericiți ar putea ajunge la iertarea celui Atotputinte, dacă nu ar fi ca sêrmanul olog din Vithsaida, carele zicea cu amar: „Doamne! eu nu am cine să-mi ajute“!

Tata lui Miguel avea la toate acestea un zimbet și un ușor mișcat de umăr. El rîdea la tot ce Miguel numea aventură, și odată îi scrisese în-t'o scrisoare, ca să nu se încerce cumva a primi nimic dela luptătorii de tauri, și în schimb îi trimise bani de lună îndoiti, spre a nu fi silit a se împrumuta.

Câtă vreme nu va face și nu se va încurca în datorii, își zise el singur, poate merge liniștit pe drumul lui. O ființă tinără las'o, să-și trăiască traiul; — să studieze, e de prisos; parale sunt destule. Cu fața lui drăgălașe, cu numele ce-l poartă, și cu banii lui de 15.000 piastre, la an, poate să-și aleagă pe una din principese, a cărei coroană îi va plăcea mai bine!

bița în lung și fatul — Clujului, că astăzi curtea cu jurați a avut de lucru cu un sêlbatic și foarte stupid agitator valach, dar', e superfluu să mai accentuez, că nu mă ating de loc îmbălăciunile acestor domnișori. Domnii ăștia, când în clasa IV-a gimnasială s'au simțit plini de toate științele, cu mirosul caracteristic al ovreilor, au mirosat că în Ungaria, ca „gazetar“ maghiar poți trăi minunat prin lingusirea slăbiciunilor maghiare și prin tîmărirea vanității maghiarilor. Pentru asta n'au trebuință decât de o gură nedisciplinată și un magazin de injurături.

Am spus însă că pe noi nu ne-a atins noroiul ce-l aruncă zilnic și „coșer“ asupra noastră acești domni.

Procurorul însă, știind poate, cât de puțin ne atinge lucrul ăsta, nici odată n'a onorat pe vreunul din ei cu un act de acasă, mai bine și mai curat scris. Deși asta trebuia să o facă procuratura, ca să dovedească lumii, că nu se teme de presa jidovească, ajunsă ca „mare putere“ la noi, și că nu aprobă agitația murdară a ovreilor împotriva Românilor. Dar' procurorii unguri pe noi nu ne-au apărut nici-odată. Cel puțin odată să fi înzestrat justiția noastră cu aparența dreptății. Nu! În loc de asta, procurorii își băteau mereu capul, cum ar putea să afle oare în „Tatăl nostru“ ceva anti-maghiar, — ca, în urmă, pe cei-ce zic „Tatăl nostru“ românește, să-i infunde în pușcărie. Ei, facă procurorii ce vreau! Noi asigurăm procuratura din Cluj de toată dragostea noastră. Chiar și eu îi iert peccatul, că m'a smuls din sinul libertății, m'a tîrit aci și acum atentează la dreptul și libertatea mea. La toate aceste, răspunde proverbul românesc, că: Cine seamănă vînt, seceră furtună!

Aș vrea să știu însă, ce crede dl procuror despre efectul acestor pedepse nemai pomenite, pentru lucruri de nimic? Acel-ce a ațîțat cu un cuvînt-două, — în loc de două săptămîni e pedepsit cu un an doi! Acel-ce n'a ațîțat, însă procurorul reușește să scoată oare-care colorit de ațîțare, în loc

FOIȚA

MIGUEL

de P. Luis Coloma.

(Urmare.)

III.

În acel cavaler cu pălăria aruncată pe ceafă, într'o mîna cu o țigare, în alta cu un bastonaș pe care îl flutură prin aer, mergînd pe boulevardul Sevillei, acuși cîntînd, acuși fluerînd vre-o melodie auzită dela prietenii lui cei buni, — și care nu odată s'a întemplat de-a spus ori-și-cui în față fără pic de respect, vre-o blăstîmăție ce îi trecea mai iute prin minte, — zic, în acest cavaler numai cu greu ar fi putut recunoaște dulcea și buna mamă a lui Miguel, pe mult iubitul ei fiu.

Doamne! ce s'a ales din el!

Un om care prin cuvintele lui te supără și prin purtarea lui îți pricinuescete iritare! Unul care dela cafea, ajunge la Kneip, și încungiuând ori-ce societate cinstită, — avea atingere numai cu luptători de tauri și cu tot ce se poate numi drojdie a societății!

neamul românesc să participe la această sărbătoare a muncii naționale, Vă rugăm respectuos pe Dv. să bine-voiți a participa la Expozițiunea Societății Agrare, cu produsele industriei casnice din Transilvania.

„Nu putem, Prea Stătinată Doamna presidentă, repeta în destul dorință, ce are Societatea Agrară a Marilor Proprietari, de a vedea scumpa noastră Transilvanie figurând cu onoare în acest concert de activitate și emulațiune pe trenul muncii naționale.

Expozițiunea se va deschide la finele unei curente (st. v.) iar obiectele se vor trimite pe adresa: Societății Agrare a Marilor Proprietari, Calea Victoriei 55 București. Aci a-lăturat și ca îndrumare, anexăm un plan al viitoarei Expozițiuni precum și mai multe declarațiuni, pe care Vă rugăm a le răspândi la expozanți pentru a le completa și trimite din vreme. Costul transportului este pe socoteala Expoziției; obiectele trimise ar fi de dorit să aibă prețurile de vânzare alipite.

Presidenta Reuniunii femeilor rom. din comitatul nostru, a împărțit îndrumările de lipsă la mai multe dame în comitat, și noi când vestim acest lucru, stăruim și din parte-ne, ca toate cele ce au obiecte vrednice de văzut, să grăbească a le trimite la adresa dată.

Convocare.

Comitetul central al despărțământului VII. al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” pe baza § 45 din statutul asociațiunii invită prin aceasta pe toți membri și cetățenii români doritori de literatură și cultura poporului român de pe teritoriul despărțământului, la adunarea cercuală ordinară ce se va ține în **31 Maiu 1904 a. m. la 10 ore** în sf. biserică greco-orientală din opidul Hațeg, cu următorul program:

1. Deschiderea adunării prin președinte.
2. Raportul notarului.
3. Raportul cassarului.
4. Raportul bibliotecarului.
5. Esmiterea unei comisii pentru censurarea rapoartelor.

pumn asupra tablei unde erau numele celor cu bun succes, și aruncă la pământ căciula sërmanului bedel care din întâmplare trecu pe dinaintea lui, — și în urmă invită întreaga societate spre a serba „strălucita reușită a esamenului”.

Ca totdeauna, așa și de astă-dată, tot pe prunga lui cea plină mergeau cu drag prietenii cei buni, și locul de intrare era un birt cu numele „Eritana” — renumit despre aceea, că acolo se afla tot ce Madridul și Sevilla avea mai primejdios, mai infect și mai murdar, având o poziție foarte potrivită în dosul unor grădini — unde curgea mulțimea ca un roi de insecte.

La trecerea peste piață din apropierea Universității, văzu Miguel o grămadă de bostani, de o mărime uimitoare. Indată cumpără unul, greu de 25 kl., lăsă să se pacheteze într-o lădiță și scrisă cu mâna lui proprie: „Acesta este rodul unui an de studiu!” puse adresa și îl trimise acasă, la tatăl-seu, care rise plin de mulțumire la gluma lui reușită, — din contra sërmana lui mama vërșă în taină multe lacrimi amare.

(Va urma).

6. Esmiterea unei comisii pentru înscrierea de membri și încassarea taxelor.

7. Cetirea eventualelor disertațiuni, care sunt a se presenta cu 3 zile înainte directorului despărțământului.

8. Referarea comisiunilor și decidera asupra acestora.

9. Alegerea directorului despărțământului și a membrilor comitetului cercual.

10. Eventuale propuneri.

11. Încheierea adunării.

Din ședința comitetului cercual a despărțământului VII.

Hațeg în 20 Maiu 1904.

Dr. Gavriil Suciu, Ioan Muntean,
dir. notar.

NOUTĂȚI

P. Sfințiile Lor Archiepp.-Metr. I. Mețianu și Episcopul I. I. Pap (Arad) se află la Budapesta pentru a-și arăta îngrijirile lor în comisia ce pregătește legea nouă școlară. Nădejde de mântuire e însă puțină; toate zările noastre vorbesc cu inima strinsă de durere în fața noii primejdii.

Meseriașii români din Orăștie arangează, precum am scris deja, a doua zi de Rusalii teatru în sala dela „Transilvania”. Comedia „Viadutul mării” o vor juca d-nii Iacob Carătuș, Nicolae Opișiu, Constantin Budoiu și d-șoarele Mariți Martin și Ana Boer. Ear „Sărăcie lucie” d-nii Ioan Bradu, George Suciu, Iacob Carătuș, Constantin Budoiu și d-șoarele Ana Boer, Mariți Martin, Ana Berian, Ana Ciucurel, Leotina Didu, Emilia Dicu, dl Simion Suciu, Stefan Puia.

Dupa producțiune, dans!
In pauza se vor juca „Calușerul” și „Bătuta” de cântă o ceata de sodali.

Di Enea Papiu, fiul dlui protpp. al Sibiiului I. Papiu, a fost promovat în 26 Maiu de *Doctor* în științele juridice. Felicităm pe noul Dr.

Oficiul de primpretor la Deva, în locul lui Csulai, ales protonotar, îl va conduce Gavriil Boer, până la congregația care va alege definitiv.

Secretar la Asociațiune. Pentru ocuparea postului de secretar I. al „Asociațiunii” comitetul central deschide concurs nou cu termenul de 15 Iulie 1904 st. n.

Agendele împreunate cu postul de secretar I. sunt înșirate în § 28 al statutelor Asociațiunii. Secretarul I. fiind directorul cancelariei Asociațiunii, și referentul cauzelor științifice-literare, concurenții vor avea să justifice atât activitatea lor științifică-literară cât și praxa lor administrativă de pân'aci, și îndeosebi vor avea să dovedească calificațiune academică și cunoștința limbii române, maghiare și germăne. — Secretarul I. nu va putea ocupa și alte funcțiuni. Ritribuțiunile anuale ale secretarului I. sunt: salar de K 2400 — și bani de quartir K 800.

Concert în Petroșeni. Corul românilor din Hunedoara, spriginit de tinerimea română din comitat, arangează concert și producțiune în Petroșeni la 16/29 Maiu 1904 (în prima zi de Rusalii) în sala hotelului „Wagner”. Inceputul concertului seara la orele 7 $\frac{1}{2}$. În prima zi de Rusalii: Corul va cânta liturgia în biserică română gr.-cat. din Petroșeni, fiind present P. S. Sa Episcopul Lugojului Dr. Vasile Hossu. A doua zi de Rusalii: Corul va cânta liturgia în biserică română gr.-or din Petroșeni. Tot a doua zi de Rusalii excursiune la

Surduc și Păiuș. Prețul de intrare: De persoană 2 coroane, de familie 4 coroane.

Indemnăm cu drag pe Români a sprijini acest concert și aceste excursiuni, cari se fac prin unele din cele mai romantice locuri din comitatul nostru.

Dar bisericeii. Evlaviosul creștin Ioan Popovici, cantor în Turnaș, a cumpărat și cinstit sfintei biserici din Turnaș un policandru frumos, cu preț de 52 cor. și un potir cu linguriță, cu 23 cor., — pentru care i-se aduce mulțumită și pe această cale.

Têrgul de săptămână la Deva nu va mai fi Sâmbăta, ca pân'aci, ci *Mercurea*, împreunat cu *têrg de vite*.

Învătătorul bun, știe trezi dragoste și interes pentru școala sa! Dl George Daniil inv. în Căstău, a spus-o în conferența învățătorească dela Orăștie, că dsa nu se poate plânge tot numai asupra copiilor, că fug de școală, că dacă dascălul știe face elevilor plăcută școala, apoi ei fug la școală, nu de școală, chiar și contra voinței părinților nepricepuți, cari mai bucuros i-ar mâna după viței, ca la școală. Și ca un mijloc de a-i atrage pe copii la școală, dsa a dat sfat colegilor dsale, ca îndată ce se încălde destul, să nu mai țină copiii închiși în clase, ci să iasă cu ei în liber, în grădină, și acolo printe lucrările de pomărit, grădinărit, să ție și din celelalte studii prelegeri condensate și repetiții. A spus că așa face. Și se simte bine și dsa și copii în liber, între verdeață, și învață copiii bucuros, și de fapt știe copii, pe cari părinții voiau să-i mănă la vite ori la lucru în câmp, și ei s'au furișat și au venit la școală, ca aduși pe ujugul vrăjit. Vraja e în aceea, să le știi face plăcuta școală.

Și noi îl credem pe cuvânt pe dl Daniil, — căci tocmai primim dela un fruntaș din comuna Căstău o scrisoare, în care ne face cunoscute foloasele pe care grădina școlară din Căstău le aduce poporului. Bine cultivată cum e, și în alți a împărțit sute de altoi la oameni, iar ăstan a împărțit, acum în Martie, 350 altoi între popor, — din ce și poporul vede, că școala îi e de folos, și copiii vèd că ei acolo au ce învăța, ceva practic și bun, și de aceea apoi și trag la școală.

Noi o scoatem asta cu laudă la iveală. Durere, în cele mai multe sate însă, grădinile școlare sunt cu totul în părgănire, ori nu-s deloc; — acolo apoi și dascălului și copiilor le e o greutate a mai sta spre vară în zilele calde și frumoase, între pèrèții acelei școale.

Comunele Petroșeni, Lupeni, Merișori și Bănița au căpètat dela ministerul de agricultură câte un taur frumos de Pinzgau, gratis, pentru a se începe și în aceste părți nobilitarea mai din adins a soiului de vite.

Din Pricaz mulți economi au pământul în hotarul Orăștiei (vre-o 40 de inși pe temeul acestui pământ ar fi și alegători la oraș. Causa se va duce până la tribunalul administrativ). De aceea ei ceruseră, ca partea de hotar zisă „Halinga” unde au ei mai mult loc, să se rupă de hotarul Orăștiei, și intrupeză în hotarul Pricazului. Cererea lor însă a fost respinsă de instanța întâi.

Nedeie la Turmaș. A doua zi de Rusalii se face la Turmaș o nedeie populară mare, în locul cel nou de ospètarie a lui Ioan Popovici.

Românii din Nădlac arangează în 29 Maiu n. (ziua întâiu de Rusalii) în pădurița orașului un maial împreunat cu reprezentațiune teatrală și concert teatru predat de reun. meseriașilor români din Nădlac, ear' concertul de cântă corul tinerilor universitari români din Budapesta. Venitul curat este destinat pentru înființarea unei biblioteci populare și pentru reuniunea meseriașilor români din Nădlac.

Inregistrăm cu bucurie aceste excursiuni cu frumoasă misiune din partea tinerimii universitare române din Pesta, care după reușita petrecere arangiată la Ghioroc, pune la cale și înaltă acum petrecerea falnicilor Români Nădlăcani! Și sieși își face tinerimea o plăcere prin aceste excursiuni, dar' mai mult varsă prin ele însufiețire în poporul în sinul căreia se presintă, arătându-i că fiii poporului nostru și atunci când sunt ajunși în cele mai nalte școli, nu înclină spre țermi străini, ci cu drag se întoarce tot în mijlocul poporului din sinul căruia s'a ridicat, ambiționându-l și cultivându-l. Iată pentru-ce aflăm noi mai ales laudabile aceste pogcrriri a tinerimii univ. rom. din Pesta, între popor!

Luptători japonezi. Soldații japonezi sunt mici dar' foarte vênjoși; au niște ochi ageri ca de vultur și sunt țintași minunați. Au o memorie uimitoare, așa că dacă au trecut pe undeva, țin minte și după ani de zile. Le e de ajuns un somn de 3 ore, ca să fie pe deplin voinici; sunt din cale afară curați, ascultă de mari orbește, așa că este ușor să țină cu ei disciplină și să-i facă să observe regulile sănătății. Afară de aceste însușiri frumoase, mai caracterizează pe soldatul iaponez și iubirea inflăcărată de țeară și neam și cu toate că hrana sa la zi costă 9 centime, el este îndestulit cu soartea sa și se simțește fericit că poate sluji patriei sale!

Foc în Pricaz. La încheierea foii, azi Vineri pe la 11 ore n. a în Orăștie s'a dat alarmă că în Pricaz a izbucnit foc mare. Cum timpul e uscat, focul e peste măsură primejdios. Auzim că au ars 4 case și vre-o 16 șuri cu tot ce era prin ele. Asigurați puțin.

Semne bune.

Cu deosebită plăcere adevărim, că în urma sfaturilor și îndemmurilor de prin gazetele noastre, ori spuse de fruntași nostri — și poporul nostru începe să se înpreținească cu economia rațională.

Am spus-o de repetițe de ori și o mai spunem, că „economia” nu înseamnă numai agricultură (lucrul câmpului), cum greșit se zice la noi, fără economia cuprinde pe lângă agricultura cu creșterea vitelor, și industria și negoțul, și apoi finanțele și căile de comunicație, — cu un cuvânt economia cuprinde **toți ramii de muncă** și de capital, ce au ca țintă sporirea, păstrarea sau mijlocirea lucrărilor, averilor.

Așa fiind, avem drept să ne bucurăm când putem adevări, că poporul nostru nu se mai gândește numai la agricultura veche și primitivă, fără nizuește, ca pe lângă desvoltarea bună a agriculturii, să-și pună munca și capitalul și în folosul industriei, negoțului și a finanțelor românești.

Făcut odată începutul greu, înaintarea economiei raționale și naționale, — e pe deplin asigurată.

Cu atât mai mult, cu cât începuturile pornite să fac pe temelia întovărășirii muncii și a capitalului — adevă pe temelia, pe care se va zidi economia viitorului.

Inceputul acesta însă, pe lângă voință, mai are mare lipsă de sfaturi și îndrumări — cu atât mai mult, cu cât la noi Români treci 7 sate și un oraș — vorba aluia — până dai de un român, care să fie în curat cu alcătuirea și conducerea unei tovărășii.

Unde mai punem apoi că nu orice fel de tovărășie e potrivită în orice loc și pentru orice scop! În un loc și pentru un scop e mai potrivită societatea pe acții — în alt caz mai potrivită e însoțirea, în altul tovărășia ocașională, în altul tovărășia simplă de 2—3 inși, — și așa mai departe.

Că lipsa sfaturilor de acest fel e mult simțită — dovada cea mai vorbitoare este, că mulți fruntași d'ai nostri primesc zilnic scrisori și rugări din cele mai îndepărtate locuri — pentru ca să deie sfat și îndrumări la alcătuirea tovărășiei cutare în pornelă.

Din multele scrisori — dăm aici pe cea primită mai în proaspet. Și o dăm în întregime și așa cum e scrisă. Printre rândurile acestei scrisori putem ceti mult, foarte mult, și nainte de toate dorul de muncă — chiar și atunci când lipsesc până și elementarele cunoștințe de cerințele și forma muncii dorite. Eată scrisoarea:

Mult Onoratului Domn

Dr. avocat și Director de Bănci.

B. I. meseriașu de zidărit în P. locuitor, im iau voie ave ruga, se bine voiți a osteni puțin la cetirea acestii epistole ce noii am asternutu-o, la on. ta, Domniei Voastre, după cum vafi următoarele Cuvinte.

1. Preotul din Comuna M. dimpreună cu mine, avem hotarirea făcută că, se înființăm un Institut Comertiant în Comuna noastră, zisa mai susu, însă Oamenii noștri, sunt foarte seraci de bani, dară ne aflăm în stare Oamenii, care am subsrisu 25 Acții spre înființarea acestui Institut susu numit, și fiecare Acție Constă din 50 de Coroane, dacă bine voiți veți afla, că ce avem de lucrat cu suma susu numita, ce are să se depună în 15-lea August a. c.

1. Cu banii aceștia, vom cumpara prune, și din ele vom fierbe vinarsu, și la timpul sèu, ilu vom vinde, tragindusă socoata pentru toate, după aceea, vom cumpara cu banii bucate, ce iară le vom vinde, tot sub trajerea de samă, socotindusă toate celea, și în urmă se aflăm venitul banilor cu care se lucră, mai târziu de seva imulți banii, seva ocupa Institutul acesta cu creșterea vitelor, carnale, (poate măcelărie? Red.) și rimatori, dară la toate acestea, ne simțim harnici aconduce acest lucru, însă suntem toți economi. și nu pricepem legea, maicusama la facerea Statutelor, noi nuștim ce iartă legea, se bagăm în Statute, și cenu iartă. și că, putem noii înființa Institutul susu numit că Suma așa mică; ne rugăm deci se bine voiți a ne responde. că ce avem pe facut?

Și totodată iară vă rugăm se bine voiți ane da mână de ajutor, deseva putea pentru facerea Statutelor și toate celea ce seva cere, ca lucru, și de ne puteți responde și ceea că, un capital așa micu precum sevede, în suma de 1250 coroane, Cam câtă cheltuială arfi, pentru facerea scrisorilor și pentru descrierea Firmei, însă onorațiilor Domni vă rugăm se nu ne luați în nume de rêu pentru-că veți afla la cunoștința, Ca fiind noii toți economi, suntem toți fără de știința, din preună cu Dlu parinte al nostru, și nu ne pricepem bine pe calea aceasta, denu neva conduce cei ce știu dara tot odata în Capulu lucrului va sta Domnul parinte din preună cu mine.

Așteptam răspunsu din partea Domniei voastre în Curind, și când

veți bine voi să trimiteti scrisoare, puteți trimite la Adresa B. I. în P.

Cu stimă
B. I.

Cât dor de muncă, câtă încredere în frunțașii sei naturali și câtă lipsă de cunoștințe — găsim în scrisoarea aceasta — altcum atât de vorbitoare pentru frunțașii neamului nostru.

E o dovadă strălucită scrisoarea aceasta (ca toate de felul acesta), că e minciună vorba, că Românul e înțelenit și leneș și nu vrea să apuce cărări de muncă — nebătute de moși strămoși.

Și scrisoarea aceasta ne adevărește că e minciună afirmația, că poporul și-a pierdut încrederea în frunțașii sei! Fie frunțași noștri la locul lor — intereseze-se de soartea și dorurile poporului și mai pe sus învețe înșiși frunțașii noștri ceea-ce trebuie, ca ei să spună poporului — și fie asigurați că poporul acela ține la frunțași cu drag și devotament.

Nu uita însă nimenea că din scrisoarea publicată se vede o mare lipsă de cunoștințe a poporului în ale economiei (și nu agriculturii) Pună-se toți pe lucru și ocupe-se cu chestiile economice așa fel — cum cer trebuințele și referințele noastre — căci viitorul este al economiei!

Omului însuși i-s-a dat răspunsul de lipsă în scrisoare deosebită.

Vasile C. Osvad.

FEL DE FEL

— De ce se tem copii? O foaie americană pentru fiziologie a pus cetitorilor sei întrebare, că de ce au copii mai multă teamă? Au sosit peste tot 6500 răspunsuri dintre cari peste 2000 zic, că mai mulți se tem de fulger. După aceea urmează cei mai mulți cari se tem de șerpii, de stâini, de foc și de moarte.

Este interesant, că copii americani defel nu se tem de întunec, ceea-ce se înțelege așa, că acolo nici prostimea nu-și spărie copii cu „strigoi“ și „baubau“, care este asuns pe sub pat, și duce pe copilul care e rău și nu doarme. Din răspunsurile date reese și aceea că, copii se tem până la 15 ani, ear fetele până la 18 ani,

— Omor îngrozitor. Un omor îngrozitor s'a întâmplat în Hódmező-Vásárhely. O tinără fată a fost găsită ucisă între tufișul de trestii de lângă dâlmă căii ferate. Bănuiala cade însuși asupra tatălui fetei. Se scriu următoarele amănunte:

Nefericita fată a trăit o viață destrăbălată înainte de a ajunge soartea aceasta. Din Seghedin a fost și espulsată pentru desfrânarea în care trăia. S'a retras deci la casa tatălui ei Vidacs Pál în Hódmező-Vásárhely.

Vidacs Pál eri a vestit la poliție, că fata i-a perit. A luat 10 cor. cu sine din banii tatălui ei și a perit fără nici o vorbă. Poliția a găsit, că fata a fost văzută ultima oară în gara din Vásárhely. Un polițist și agrăit-o.

— Unde mergi așa tristă, Ană?

— Mă duc în lume — răspunsă cu ochii în lacrimi frumoasa fată, — m'a lăpădat tata...

Pleca tocmai trenul dela Seghedin, prin urmare se putea crede că pleacă și dînsa cu trenul. Dar de unde. Izadar au căutat-o aci.

Vineri dimineața însă a fost aflată în hotarul orașului, aproape de dâlmă căii ferate. Era aruncată între trestii pe un loc mlăștios, cu capul ucis în mod îngrozitor. Cercetarea a constatat, că nefericita a fost omorită sus pe dâlmă și tîrîtă în rit de criminali, ca să nu i-se poată da de urmă. S'a pornit cercetare aspră.

Medalia de aur dela Expositia științifică din București, 1903.

Szám 710—1904. kir. véghr.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1902. évi V. 68 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurél szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelintézet részvénytársaság javára Kerekes Áron és társai szászvárosi lakosok ellen 87. K s jár. erejéig 1902 évi február hó 20-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 640 K-ra becsült következő ingóságok u. m.: ökrök és tehének nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a sz.-városi kir. járásbírósnak 1904. évi V. 457/10 számú végzése folytán 87 K tőkekövetelés, ennek 1900. évi szeptember hó 9-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódij és eddig összesen 5 K biróilag már megállapított, és 5 K 40 fill ezuttali valamint a még felmerülő költségek erejéig Szászvároson adósok lakásán leendő eszközülésére 1904. évi június hó 4-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászvároson, 1904. évi május 20-ik napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Sz. 2244—904 tlkkv.

Árverési hirdetmény kivonat.

A dévai kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy „Ardeleana“ szászvárosi pénzintézet végrehajtatónak néhai Motorga Petru I. Petru örökösei kergesi lakos végrehajtást szenvedő elleni 226 K s jár. iránti végrehajtási ügyében az 1881. LX. t.-cz. 14. §. alapján az 146. 167. §§. értelmében a dévai kir. törvényszék, a dévai kir. járásbírósnak területén levő községben fekvő a kergesi 29 sztjkvben

A + 1 rd.	70 hrsz. a. ház udvarral	640 K
A + 2	522 „ „	kaszáló 68 „
A + 3	635 „ „	szántó 41 „
A + 4	637 „ „	szántó 19 „
A + 5	702 „ „	szántó 4 „
A + 8	1047 „ „	legelő 4 „
A + 10	1062/1, 1119/1, hrsz. a.	kaszáló 8 „
A + 15	1256 „ „	legelő 3 „
A + 17	1337/5 „ „	kaszáló 3 „
A + 18	1362/2 „ „	kaszáló 2 „
A + 19	1372/3 „ „	szántó 8 „
A + 20	1480 „ „	legelő 5 „
A + 21	1606/1 „ „	szántó 3 „
A + 22	1607 „ „	kaszáló 3 „
A + 23	1609 „ „	szántó 2 „
A + 30	2557 „ „	szántó 35 „
A + 31	2559 „ „	szántó 3 „
A + 32	2562 „ „	szántó 4 „
A + 35	2870 „ „	szántó 1 „
A + 36	2877 „ „	szántó 5 „
A + 37	2939, 2971 „ „	szőlő 64 „
A + 38	2964 „ „	kaszáló 6 „

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1904. évi július hó 4 napján d. e. 9 órakor Kerges község házánál a megállapított kikiáltási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-dékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Déva, 1904. márczius hó 17-én.

Fábán,
kir. tsziki bíró.

Sz. 676—1904. véghr.

Árverési hirdetmény.

Alulirott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1903. évi Sp. II. 896/3 számú végzése következtében Dr. Vlad Aurél szászvárosi ügyvéd által képviselt „Ardeleana“ pénz- és hitelintézet részvénytársaság javára Talpás Mária és társai Nagydenki lakosok ellen 320 K s jár. erejéig 1904. évi április hó 21-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 750 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: ökrök, tehén és borju nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1904. évi V. 134/2. számú végzése folytán 320 K tőkekövetelés ennek 1903. évi július hó 18-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódij és eddig

összesen 80 K 43 fillérben biróilag már megállapított, és 3 K 40 fill. ezuttali, valamint a még felmerülő költségek erejéig nagy lenki ados feleknél leendő eszközülésére 1904. évi május hó 31-ik napjának d. e. 8 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászvároson 1904. évi május hó 11-ik napján.

Rácz Árpád,
kir. bir. végrehajtó.

Toată cheltulala 35 fl.

Taxa de răspuns: 35 fl.

NOU TATE!

Cine are

Moște, _____
Păduri, _____
Băi (mine) _____
Scâlzi _____
Hotel, _____

Isvor mineral, _____
Intreprindere, _____
Case, _____
Mori (cu aburi, cu apă), _____
Fabrică, _____

sau ori-și-ce fel de altă întreprindere, și vrea să vîndă ori să cumpere, sau să exarîndeze,

să se adreseze la _____
„Evidența cursului de imobile“, a subscrisului.

La serisorii, în cari se pune marcă postală de 35 fl. se dă ori-și-cui răspuns cu informațiune! — Adresa:

Atât cumpărarea, cât și vînderea, prin Evidența mea, este foarte înlesnită!

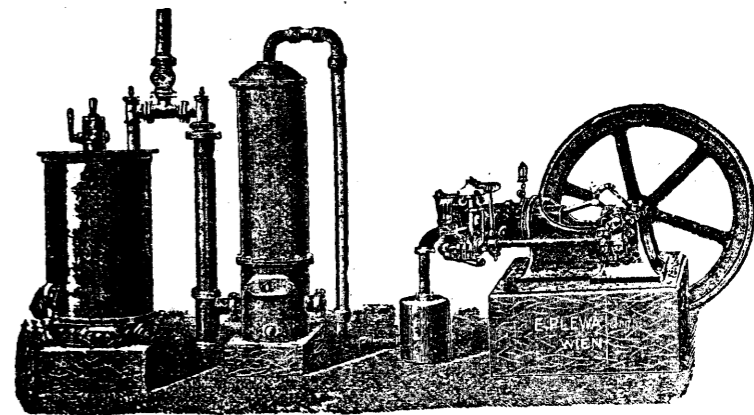
Carol Gross,
Orăștie, Str. Dealului, Nrul 11.

B. DÉNES, BUDAPESTA

VI. Váci körut 61.

representantul și depositul general pentru Ungaria, a fabricii ces. reg. privilegiate de mașini și motoare, a inginerului E. Plewa, succesorul firmei Brauner și Klasek

Motoare de benzin, gaz, petrolu și vapor, 2—100 PH., locomobil de benzin și petrolin 2—20 PH.

Tot aceieași motoare provîzute cu arangement pne-tu gaz sugativ, reduc cheltuelile de fiecare putere de cal pe oră cu 2—3 fileri!

Prețuri ieftine și condiții de plată favorabile!

Catalog gratis și franco.

Să primesc reprezentanți solizi în provincie.